

SZEGEDI NAPLÓ.

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS IRODALMI NAPILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Évesre 14 frt — kr. Negyedévre 8 frt 50 kr.
Félévesre 7 frt — kr. Egy hónapra 1 frt 20 kr.

SZERKESZTŐI IRODA ÉS KIADÓHIVATAL:

Iskola-utca, Dáni-ház 18. sz.
Bérmentetlen levelek csak ismért kértől fogadtatnak el.

HIRDETÉSEKET

és nyilttéri közleményeket a kiadóhivatal
méréselt árjegyzék szerint számít.

Szeged független polgáraihoz!

Szeretett polgártársak!

A haza ügyében hívjuk föl önöket tanácskozássra, cselekvésre, lelkesedésre.

A függetlenségi és 48-as párt nevében szólunk önökhöz, akik Magyarországot függetlennek, önállónak, szabadnak akarják.

A függetlenségi és 48-as párt a szabad polgárok bizalma, meggyőződése és hite. Pártunké a jövő, a nemzet győzelme és diadala.

Ösmeretes önök előtt a függetlenségi és 48-as párt programja. Rövid az és tiszta. Akarjuk a nemzeti hadsereget, a magyar királyi udvartartást Budán, az önálló vámterületet és bankot, akarjuk minden téren a valódi szabadelvűséget, a fejlődést és a haladást. Egy szóval, akarjuk a teljes, igazi önállóságot, hogy ne legyünk tovább zsákmánya és robotosa Ausztriának, hogy ne legyen többé pusztító közösgy.

Ezt akarja a függetlenségi és 48-as párt. Ezt akarjuk mi, akik ennek a pártnak hűséget esküszünk. Akaratunk törhetetlen és hajthatatlan. Elveinkre, programmunkra nem alkuszunk senkivel, kitűzött céljainkból nem engedünk semmit. Mert, amire törekszünk, az a legtöbb és a legkevesebb egyszerre. Amire törekszünk, az a haza függetlensége.

Akik ebben a szent célban egyetértenek velünk, vegyenek részt a mozgalminkban. Működjenek közre, hogy Szeged választó-kerületeiben fényes győzelmet szerezzünk a függetlenségi eszméknek. Hogy visszahódítsuk a kerületeket Szeged független polgárainak és hogy a legmagyarabb város népe első legyen az ország boldogságáért küzdők soraiban.

Tisztelt polgártársak!

Idő előtt megfutták a választási riadót. Induljunk utána télviz idején is tömören összetartva.

A szegedi függetlenségi és 48-as párt képviselő jelölő **ösgyűlését** folyó 1892. évi január hó 10-én (vasárnap) délelőtt 10 órakor tartja meg a Hétválasztó szálloda kávéházi termeiben.

Ezen a gyűlésen fogjuk megválasztani jelöltjeinket az első és a második kerületbe.

És valószínű, hogy a jelölendők egyike vagy másika már ezen a gyűlésen fogja elmondani a polgárok kívánságára, program-beszédjét.

A folyó évi január 2-án tartott népes előértekezlet megbízásából az elnökség és a végrehajtó bizottság az első kerület jelöltjéül **Károlyi Gábor**

grófot, a második kerület jelöltjéül pedig **dr. Babó Emil** ügyvédet fogja ajánlani.

Hisszük és reméljük, hogy Szeged városi és tanyai polgársága tömegesen sorakozik már ez alkalommal a függetlenségi zászló alá, melynek jelszava: a haza boldogsága és Szeged boldogsága.

Szeged, 1892. évi január hó 4-én.
A szegedi függetlenségi és 48-as párt:

Vöneri Pál, Polczner Jenő, elnök.
Gera István, alelnök.
Csikós Ignác,

Egyházi előléptetések. Ő felsége a válás- és közoktatásügyi miniszter **előle**jesztésére a soproni társas káptalanban **Man** Ferenc olvasó kanonokot a prépostságra, **T** Antal éneklő kanonokot olvasó kanonokságra, **J** Jód a Endre örkanonokot éneklő kanonokságra, **Z** Zechmeister Gáspár kanonokot örkanonokságra léptette elő; az ekként megüresedett utolsó kanonoki állás **G** Gelbmann Márton győri székesegyházi tiszteletbeli kanonoknak és szomodi plébánosnak adományoztatott. Továbbá **H** Hilla y Neit késmárki alesperes, tanfelügyelő, szentszéki és ménhárti plébános a székesegyház tiszteletbeli kanonokjává nevezetett ki.

Kinevezések a bírói karban. Törvényszéki bírákká kinevezettek: a debreczeni törvényszékhez **H** Harsányi Gusztáv a debreczeni, az aradi törvényszékhez **d** dr. Dániel Lajos a nagyvárad i tétőltáblához tanácsjegyzőül berendelve volt albirák; **D** Deák Ferenc hajduböszörményi járásbírói albiró a debreczeni járásbíróshoz bíróvá; albirákká kinevezettek: a besztérczébányai törvényszékhez **d** dr. Félix Antal ottani kincstári alügyész, a zentai járásbíróshoz **d** dr. Bernát h Gyula szegedi, a czeplédi járásbíróshoz **d** dr. Csulyok Gyula kecskeméti, makói járásbíróshoz, **K** Kádár Ákos aradi törv. jegyző és **K** Katkics Gyula szentesi járásbírói aljegyző a lengyeltői járásbíróshoz, **K** Kölgessy Kálmán ottani aljegyző, az aradi járásbíróshoz **d** dr. Ádler Lipót aradi gyakorló ügyvéd, a székhelyhez nem kötött albirák létszámába **V** Várad i János pécsi törvényszéki jegyző; továbbá: **T** Török Árpád körösbányai járásbírói albiró a hosszuaszi járásbíróshoz és **C** Csán ády Zoltán tordai járásbírói albiró a székelyudvarhelyi járásbíróshoz bírákká, **K** Kiss Márton kolozsvári törvényszéki jegyző a nagyenyedi és **C** Csámp a Gusztáv Erzsébetvárosi törvényszéki jegyző a fogarasi járásbíróshoz albirákká, végül **C** Csapó Ferenc szabadkai járásbírói albiró a szolnoki ügyész-séghez alügyésszé nevezetett ki.

Kamarás. Ő felsége **D** Desse wffy Géza 9-ik gyalogezredbeli főhadnagynak a kamarási méltóságot adományozta.

Ösgyűlés.

Szeged, jan. 9.

A függetlenségi és 48-as párt holnap tartja meg Szegeden az ösgyűlését. Az a célja ennek a gyűlésnek, hogy maga Szeged polgársága mondja meg, **Lapunk mai száma 10 oldalból áll.**

ki legyen a jelöltje, kire kívánja bizni azt, hogy képviselje az országgyűlésen.

Már ez úgy van a függetlenségi pártnál, hogy a jelölést csakugyan magukra a választókra bizzák és nem a hatóságra, mintha az is közigazgatási ügy lenne, melyet úgy intéz el mindenki, ahogy a főispán, vagy végső sorban tulajdonképp a kormány akarja.

Minden úgy történik az országban, ahogy a miniszterek akarják. Nekik engedelmeskednek a főispánok, ezeknek a többiek lefelé, az utolsó irtokig és napidijásig. Ez a mai rendszer. Ezért lelk sül a szabadelvű párt, vagy legalább úgy tesz, mintha ezért lelkesülne.

Valójában másképp áll a dolog. Benső meggyőződés szerint nem hogy többsége nincs a kormánypártnak, de törpe kisebbség az, mely önkényt és őszintén csatlakozik az uralkodó párt-hoz, mely meg van nyugodva abban, hogy jó és üdvös az országra a közösgy, azokkal a végletekkel, melyekben immár mozog.

Bizony rajtakapják magukat az ugynevezett szabadelvű pártiak léptenyomon, hogy egy képzelt kényszer viszi őket oda, ahol vannak. Hogy száz meg száz okuk van az elégedetlenségre azzal az uralommal, melyet támogatnak, mert azt hiszik, hogy mindig a hatalomban levőket kell támogatni városi érdekből, társadalmi érdekből, szóval alárendelt tekintetek miatt.

A polgárság zöme azonban nem esik ebbe a végzetes tévedésbe. Az tudja, hogy a politikai meggyőződés nem abból áll, vajjon a városi főjegyző bein-e valakit a kormánypárti végrehajtó bizottságba. A polgárság tudja, hogy a divatos, elegáns kabát viselése még nem föltétlen ok arra, hogy az ember a fönnálló hatalommal tartson, mely egyébiránt nagyon törekszik arra, hogy senkinek se jusson elegáns kabátra való.

A Szegeden folyó választási mozgalom önkénytelenül ilyen gondolatokra ad alapot, mert igazán tüneményes az a dermesztő nyugalom, melylyel a maga szerepit eljátsza az ugynevezett kormánypárt, különösen a második választó kerületben, ahol ez a párt nem létezik, ahol mindössze az első kerületből átplántált választók birnak formailag a szavazás jogával.

Egyenesen jogosulatlan az a mód, ahogy megtörtént a második kerületre a kormánypárti jelölés, néhány fizetett tanyai kapitánynak hozzájárulásával.

Ez ellen fog első sorban tiltakozni

a függetlenségi és 48-as párt ösgyűlése, melyen megjelenik maga a kerületnek polgársága. Ez a gyűlés nem indul a torony alól kiadott jelszavak vagy parancsok után. Ennek a gyűlésnek nem kortes tanyai kapitányok viszik meg a rendeletet, hogy ez alkalommal milyen meggyőződésben kell lenni és melyik név kell, hogy rokonszenvesnek tessenek. Itt legbensőbb meggyőződését fejezi ki minden egyes polgár és azt a nevet tüzi a zászlóra, melyet ismer, becsül és szeret.

Szép napja lesz a szegedi függetlenségi és 48-as pártnak a holnapi, mikor ötödfél esztendő után ismét visszatérül a polgárok kezébe a jog, hogy politikai hitük és elveik képviseléséről gondoskodjanak. Már a holnapi gyűlésen látni fogja, aki látni akar, hogy a második választó kerület viszhódítása csak tizenhatsz napnak a kérdése, amíg a szavazó urnát fölállítják.

Hiszen nem is volt ez a kerület elhódítva, azt csak elravaszkodták egy ügyes kortes-csatában, melyben az egyik fél tulságosan elbizakodott. Lényegében jogos volt az elbizakodás, mert a második kerület választóinak tulnyomó tömege a függetlenségi és 48-as párt elveiben nőtt föl és azoknak diadalát tartja legszebb törekvésének. De természetesen érvényesítenie is kell a polgárság tömegének az elveit erőteljesen összetartva. Ez az egyetlen dolog, amit meg kell értetni az ösgyűlés látogatóival is. Az, hogy a második kerület függetlenségi pártjának győzelmét hatalmassá kell tennünk a szavazatok arányával is.

Más irányban nincs szüksége a pártunknak még csak lelkesítésre sem. Egy szívvel értjük a függetlenségi és 48-as párt magasztos programját és

A „SZEDEI NAPLÓ” TÁRCZÁJA.

Csodálatos orvosság.

— Meráni történet. —

I.

A kis doktor.

Nagy, fényes fekete sikkája volt és olyan vékony, kicsi keze, mint egy tíz esztendő lányak, reher és törekeny. Ellenben aránylag igen hosszú cipőket viselt, alig hogy elbirta a kis emberke, aki mikor a muszka-bundát nagy kinnal az ebédli teremben lefejtette magáról, úgy ingott ott a hosszú cipőkben, mint egy öreg fejű beteg gyerek.

Furcsa volt a szó legteljesebb értelmében az egész lénye. Az arca valósággal mintha üvegből lett volna, a szemei aprók és szurósak, s úgy lézengett az istenadta kicsi emberke, mintha a szél ingatná előbbre, előbbre.

A bajusza azonban fényesre és hegyesre ki volt pödörítve. Naponként beretválkozott. A fodrász-teremben a legnagyobb tiszteletben állott, bár megkivánta a busás boraválóért az ajnározást és annyiféle parfümmel locsoltatta le magát, ahány csak készletben volt az olasz Figarónál. Ritkás, fekete haját a közepén választotta el és a füle elé egy-egy fényesre pomádézott huncutkát fésültetett. A körmeit a legügyesebb fodrász-segéd gondozta. Ugyanez a fodrász-segéd árulta el, hogy a kis beteg emberkének álfogai vannak.

Délelőtt tíztől 11 óráig frizuráztatta magát, azután kiment a napra. Minden második lépésnél megállt, rövidet húzott a friss leve-

akire lobogónkat bizzuk, egyaránt becsüljük, szeretjük a jelöltünket: dr. Babó Emlt.

Magyar Gábor jubileuma.

Szeged, jan. 9.

Alig van ember Szegeden, aki tisztelettel és hódolattal ne gondolna arra a kiváló tanfériura, tanügyünk lelkes bajnokára, kinek holnap ünneplik hálás tanítványai és azok a férfiak, kiket hosszú pályája alatt vezetett be a tudományok szentélyébe — huszonöt éves tanári jubileumát. A tisztelet és hála impozáns alakban nyilvánul meg holnap, mikor nagy részben egy tömegbe gyűl mindenki, aki tudásának alapját az ünneplott tanárnak köszönheti s ki egész életében csak méltó hálával gondolt arra, kinek holnap személyesen adhatja át jó kívánságait. Az ünneplott tanártársai, és tanítványai a jubileum maradandó becsének emelésére Emlékalbumot adtak ki, melyet a Bába Sándor-féle nyomda kiváló díszszel állított ki.

Ez emlékalbum előszavában mondják el a szerető kartársnak a holnapi ünnep jelentőségét.

Az előszót egész terjedelmében itt közöljük:

Előszó. Ezen „Emléklapok” létrejöttének oka a szeretet és a hála. Szeretet a tanári kar részéről, melylyel vonzódik szellemi fejéhez, ft. Magyar Gábor főgymn. igazgató urhoz; hála, melyet érez az Alföld legnagyobb tanintézetének ifjúsága atyai barátja s gondos vezetője tiszteletre méltó személye iránt. Ez az említett szeretet és hála várta, hogy megnyilatkoztassék, mely ime, a Gondviselés kegyelméből le szebb alkalomra talált, midőn a közbeesülésnek örvendő érdekes szellemi vezér életének ötvenedik évét betöltötte.

Az a szándék, hogy az ünneplott tanfériunak élettrajza közöltessék, tulszerénységi tekintetek miatt meghiusult; habár közmeggyőződés, hogy buzdító és nevelői hatása lenne az a zajtalan munkásságban eltöltött 30 év, melyekből 25 esztendő a szegedi főgymnasiumra esik, ahol a szeretett igazgató és tanár mint egykor tanuló, gyűjtögető gazdag termost nyújtó ismereteinek magvait.

göből, amennyit a tüdeje elbirt, aztán egykét lépéssel megint előbbre ment — lázas fényben égő szeméit élénken forgatva és folytonosan a kiszáradó szájaszéjét nedvesítve.

Rémítő kis figura volt, ahogy az az üvegarcu fej jobbra-balra ingott a bunda prémgallérjában, mintha le akarna esni.

Olyan gyöngye, olyan tehetetlen és olyan komikus volt a kis doktor, hogy az ember nem tudta, kinevesse-e, megszanja-e? Az asszonyok borzadtak tőle.

Ha ezt ő tudta volna, nagy fájdalom lett volna. Szépen, selyemlágyan tekintett minden nő után. Mivel azonban a megfordulás roppant nehézséggel járt, nagy erő igényelt, csak a szeméit forgatva utánuk addig, míg elérte őket. Ezért mozogtak a lázas, apró szemgolyók olyan ijesztően egyik szögletből a másikba.

S bizonynyal kötött volna nőkkal ismeretséget, ha nem restelte volna, hogy beszélni már nem tud. Mert a kis üvegarcu emberke beszéde megható gagyogás volt, nem birt el egyszerre csak egy-egy szót kát. Némelykor kifáradva azt is elharapta fuldokolva. Ugy tagolta a szót, mint a gyerek az abec-mondást.

El-elvágódott néha kimerülten. Ilyenkor rendesen egy hosszú szakálu fekete ember termelt ott és felölelte a földről a kis doktort.

Na, most vége van szegénynek, mondták ilyenkor.

Másnap ott kaczerkodott a kis emberke a sétányon, fényesre kipöndörített bajusszal, a huncutkakkal, a hosszú lakkecipőkben, bundában és fixirozta haldokló szemeivel a nőket.

Annyiszor vissza-vissza tért a haldokló

Jelen füzetke tehát a szeretet és a hála érzékített emléke gyanánt kívánván vétetni, sem nem hívja föl a bírálatot, sem nem hódolhatott, az irodalmi szokásoknak. Elérni hiszi czélját anyagával, beosztásával és alakjával. Kinek szívéhez irányoztatott, reményli, sőt tudja, hogy megtalálta ahhoz a biztós utat.

Az előszó után a kegyes tanítórend főnöke Léva y Imre tartományi rendfőnök üdvözlő beszéde következik a nagy ivekre nyomott, elegáns füzetben. A rendfőnök üdvözlésében hosszasan foglalkozik azon lankadást nem ismerő önfeláldozó tevékenységgel, melylyel Magyar Gábor nem csak a rend, hanem a nyilvános életnek tiszteletét és becsülését is kiérdemli. Szíves hangon emlékezik meg a rendfőnök Szeged városáról is, mely szeretetreméltó környezetével a tiszta barátság édes otthonát képezi a magyar piaristára nézve.

A következő lapon Fehér Ipoly tanterületi főigazgató emlékezik meg erről a ritka ünnepről Magyar Gábor hármass jubileumáról. Az ünneplott tanár holnap három ünnepet ünnepel születésének 50 éves, tanárságának 30 éves s igazgatói működésének 20 éves jubileumát.

Szép sorokban köszönti szeretett igazgatóját a tanári kar, mely után Örömdal czímen Pap János szép ünnepi ódája következik. Az óda utolsó verse így hangzik:

Haladj azért a munkás élet-uton,
Habár tövissel, röggel van tele.
Az izzadásnak lelki csend a béré.
Ennél magasztosb díj mi kellene?
A nemzedék, mely tőled nyert világot,
Áldó ajakkal hirdeti neved,
S hol érdemekre érdemet tetézel,
Szeretve tisztel a hálás Szeged!

Budaváry József latin versekben üdvözlő szeretett kartársát az évforduló alkalmából, Váló Mihály, Pap József, Bacsor István, Zvér Endre, Cserep Sándor, Sáfrán József, Karácsonyi Miklós, Fekete Ipoly, Varga János, Várad Károly, Madarász Pál, Bolgár Mihály, Nagy Ferencz, Singer Kornél, Hadadi Géza, Szegedi Endre, Nováky Bertalan és Timina Ödön pedig kisebb közleményekkel gazdagították az emlékalbum tartalmát.

A tanuló ifjúság üdvözlését Huszka

kis figura az emberek közé, hogy végre a nyöngébb idegzetűek kitalálták, hogy a — kis doktor maga a halál.

A hosszú szakálu fekete ember, aki rendesen a nyomában volt és minden lépését vigyázta, egyre titokteljesebb volt. A kis doktorka egyszer fölvetette a szemét, mikor az ölében volt és vitte haza. Mérgesen elkezdett rugdalódzni.

— He, he... kicsoda... maga?

Ugyilátszik, már a kis doktort is idegessé tette, hogy mindig ez az egy és ugyanazon hosszú szakálu fekete ember segít neki.

A hosszú szakálu fekete ember pedig mogorván rázta a fejét és a kis doktorkát most is, mint rendesen, belofektette a hirtőjába, amit egy ember húzott haza.

Egyszer aztán kíváncsiságból én elfogtam a hosszú szakálu fekete embert.

— Uram, — kérdeztem tőle — ön talán az orvosa a betegnek?

— Nem, felelt hidegen.

— Talán a szolgája?

— Igen, de neki arról nem szabad tudni.

— Miért?

— A mi szegény kis urunk nem tudja hogy ő beteg. Nem tür, ha eszméleténél van semmi szolgálatot. Ő nem is ismer engem.

— Hát ki rendelkezik önnel így, hogy a lépéseit vigyázza?

— A z a n y j a . . .

Mindjárt gondoltam. Persze, az anyja. S ezentul még inkább szerettem látni a kis haldokló Don Jouant, aki különben nem haza, hanem a vendéglőbe járt enni. S minő gourmand volt ökelme. A nehéz villával és késsel zihálva kotorászott a tányéro-

Ödön VIII. osztályu tanuló írta. Sza uer Ferencz pedig hangulatos szép, h á l a d a l t írt a nap emlékére.

*

A kiváló tanférfin jubileumára tanártársai és tanítványai ünnepet ülnek holnap délelőtt tíz órakor a főgymnasium disztermében a következő programmal:

1. Üdvözlő dal. Zs. F-től, Énekli a főgymn. önképző kör énekkara.

2. Üdvözlő beszéd. Mondja Pap János, kegyesrendi házfőnök s főgymnasiumi tanár.

3. Üdvözlő költemény. Írta Pap János. Szavalja Smetán Ignác VIII. osztályu tanuló.

4. Hymusz az éjhez. Beethoventől. Énekli a főgymn. önképzőkör énekkara.

5. Üdvözlő beszéd. Mondja Huszka Jenő, VIII. osztályu tanuló.

6. Üdvözlő dal. Zsaskovszkytól. Énekli a főgymn. énekkar.

7. Óda Magyar Gáborhoz. Írta: Liptai Károly VIII. osztályu tanuló. Szavalja Rainer Ágoston VIII. osztályu tanuló.

8. Szózat. Énekli a főgymn. énekkar. Az ünnepély végeztével a tanuló ifjúság osztályaiba gyülekezik, ahol egy-egy Emlékalbumot kap minden diák, a nap emlékére.

*

Magyar Gábor volt tanítványai, akik, részint vidékiek is nagy számmal gyűltek ma össze Rainer József főkapitányánál, vasárnap d. e. háromnegyedtizenegy órakor gyülekeznek a gymnasium tanári termében és 11 órakor vonulnak át a diszterembe, hogy ünnepeljék volt tanárukat és igazgatójukat. Az ünnepélye részén a közönséget is szívesen látják.

Dr. Lázár György h. polgármester tartja a volt tanítványok nevében az üdvözlő beszédet és átnyújtja az emlék-serleget, melybe e szavak vannak vésve:

„Magyar Gábornak 1892. január 10. volt tanítványai.”

A volt tanítványok ezenkívül ösztöndíjalapítványt is tesznek Magyar Gábor nevére.

*

kon, megkivánt mindent, tizfélet is hozott, elbabrai vele és ez volt az egész. Egy-egy falatot vett a szájába és emelgette a poharat, de nem ivott. Apró szemei folytonosan lázban villogtak, csamcsogott és el nem tudta képzelni, az asztaltársai, miért huzódnak felre, jó távolba.

Mikor mindenki otthagya, egyszerre egy nyájas arcú szürke ember telepedett le melé, bemutatta magát s vidám dolgokkal szórakoztatta. Másnap és tovább mindennap ugyanez a szürke ember volt a soupirozásnál a társa s úgy vettem észre, hogy nagy gyöngédséget és különös gondoskodást tanusít a jó férfin a beteg iránt. Egy pinczer fiúnak, akit haldokló társa pofon ütött, tiz forintot csusztatott a kezébe titokban.

Ha nehéz eledelt rendelt a kis doktor, rögtön kijelentette, hogy abból ne egyék, ő epen az iment evett belőle, de kegyetlen rossz. Így óvta.

Ki ez a jó ember, aki a kiállhatatlan beteget így beczezi és óvja? Suttogtak az emberek. De már én tudtam: micsoda titkos hatalom rendelte őt ide a beteg mellé, akitől mindenki irtózik és undorodik.

A beteg jól érezte magát az idegen szürke ur társaságában.

Kocczintott vele és ez volt rendesen a fölköszöntője:

— Éljen, ah, a... szerelem!

Lebukott egyszer az asztalra és megmerevült. Másnap ott volt a sétányon és ki volt pöndörítve a bajusza, pomádézva a hunczukája és fixirozta a nőket.

Ugy vélnéd, hogy vékony kis csontjai zörögnek, kiszáradó száján forró szürke pára sugárzott, szemei lázban villogtak.

A hosszú szakálu ember pedig mogorván kullogott a nyomában.

Ete 8 órakor Magyar Gábor tiszteletere társas vacsorát rendeznek a volt tanítványok a Tisza-szállóban. A bankettre már eddig is nagy számmal jelentkeztek a résztvevők.

A vasárnap folyamán is lehet még jelentkezni a bankettre a Tisza szálló irodájában és Csikós V. József urnál.

Ujdonságok.

Szeged, január 9.

Tájékoztató.

Minden szerdán és szombaton este 7 órakor, a függetlenségi és 48-as párt végrehajtó bizottságának ülése a Hétválasztó éttermében.

Jan. 10-én. A függetlenségi párt ösgyűlése d. e. 10 órakor a Hétválasztóban.

Jan. 17-én. A függ. párt gyűlése az alsóvárosi Lengyel-kápolnánál d. e. 10 órakor.

Jan. 17-én. A függ. párt gyűlése a Börcsök Péter-féle kapitányságban, Kószó János tanyájánál d. u. 2 órakor.

Jan. 24-én. A függ. párt gyűlése a felsőtanyánkon a szatymazi nagyvendéglőben d. e. 10 órakor.

Jan. 24-én. A függ. párt gyűlése a felsőtanyánkon a Galyas-csárdánál d. u. 2 órakor.

Január 16. A csolnakázó-egylet tánczvigalma.

— A függetlenségi párt ösgyűlése. A függetlenségi és 48-as párt holnap (vasárnap) délelőtt 10 órakor tartja ösgyűlését a Hétválasztó szálloda kávéházi termében. A gyűlésre nagy számmal készülődik a polgárság az alsó- és felsőtanyáról is. Az ösgyűlés programja a képviselőjelölés Szeged város mindkét kerületére. Az első kerület jelöltje Károlyi Gábor gróf, aki Polczner Jenő pártelnökhöz intézett levelében kijelenti, hogy a jelöltséget köszönettel elfogadja, azonban holnap nem jöhet el, mert már Székesfehérvárra érkezett. Irányi Dánieltől, az orsz. függetlenségi párt elnökétől is érkezett Polcznerhez levél, melyben szerencsét kíván a pártnak.

— Nem, nem — mondogatták a hölgyek — ez a — halál.

Ha ő ezt tudta volna nagy fájdalom lett volna.

Hanem a kis doktorka egyszer mégis elmaradt.

A fodrász rosztat sejtett. Mit csinál a beszerzett tömérdek illatszerrel?

A hosszú szakálu fekete ember se volt látható többé.

Bizonyosan elpusztult végre az üvegképű kis doktorka, szegény, mondogatták, de már jobb is, mert hisz az borzasztó, a hogy az a szerencsétlen a publikum közt haldoklott. Bizonyosan már el is temették szépen titokban. Mert itt a betegek városában mindenkit titokban temetnek el.

De nagy volt az ámulat, mikor egy napon egyszerre csak ott termett a sétányon a remítő kis doktorka.

A kis csontváz a siphában a kipöndörített bajuszszal, fényesre pomádézott hunczutrakkal, a hosszú cipőkben üdvözölte a napot és fixirozta a hölgyeket édesdeden vigyorogva. Rémitő volt, mikor a fogsora látszott.

Ott kullogott a nyomában a hosszú szakálu fekete ember egykedvűen és vigyázott a lépéseire.

— Azt hittük, — szólítám meg, — hogy a betegük meghalt.

Rácsapott a levegőre a kezével.

— Az? Nem hal az meg uram, mig az anyja él.

S mielőtt feleletemet bevárta volna, hozzátette:

— Mert annak van egy orvossága, amitől mindig talpra áll.

A betegek városában találgatták az emberek, mi lehet az a csodálatos orvosság?

B. A.

szegedi működéséhez. Bizonyára szerencsés, eredményes is lesz ez a második kerületben, melybe az ösgyűlés dr. Babó Emilt fogja jelölni, ki holnap délelőtt a Hétválasztó-termben meg is tartja programbeszédét. Babó Emil nevét már is lelkesedéssel, szeretettel övezi Szeged polgársága és a holnapi ösgyűlés megfogja mutathatni, hogy pártunk kiváló, rendületlen függetlenségi jelöltjével a győzelem bizonyosságával nézhet a választás elé.

— Személyi hírek. Kállay Albert főispán H.-M.-Vasárhelyről, ahova tegnap utazott át, ma délután visszatért Szegedre.

— Varga Pál temetése. A köztisztelőben álló Varga Pál református lelkész ma kísérték ki az örök nyugalomra. A metnetben mindenki részt vett, aki csak valaha ismerte az elhunytat s alkalma volt ismerni jó szívét és fenkölt szellemét. A szomorú szertartást Szabó János körös-tarcsai esperes végezte s gyönyörű beszédével könnyekig hatotta meg a gyászoló közönséget. A temetésen képviselve voltak a szegedi egyházak, a koporsó körül ott láttuk Ivánkovits János orsz. gyűl. képviselőt, Rózsa Ferencz apátot, Jevrits görög keleti lelkészt, Löw Immanuel főrabbit s nagy számmal volt képviselve Szeged város előkelősége is. A koporsót a református temető egyik szép fekvésű pontján eresztették le az anyaföldre a gyászos özvegy s az elhunyt leányának szívzaggató zokogása között hullott reá az első göröngy, mely szomorúan hirdeti, hogy Varga Pál örökre elköltözött közülünk.

— Az ezredes kitüntetése. Diszes katonai ünnepély színhelye lesz holnap délelőtt a honvédségi laktanya. Babos Kálmán ezredest, a szegedi 5-ik honvéd gyalogezred kiváló parancsnokának a magas érdemrenddel, a vaskoronarenddel való földíszítése lesz ez az ünnepély, mely 11 órakor megy végbe az összes helyőrségi tisztikar és honvéd csapatok jelenlétében. A nagyrabecsült főtiszt mellére Pacor Kálmán altábornagy tüzi föl a vaskorona rendet, melylyel ő felsége a király, kitüntette hadseregének vitéz ezredesét.

— Vakulj magyar! Csongrád vármegyében oly megdöbbentő tömegekben vannak a trachoma-betegek, hogy ez a szembetegség végzetes csapássá nőtte ki magát. És mikor a megye segélyt kér a trachoma gyógyításra az államtól, a belügyminiszter megtagadja a segélyt és igazán, a szó szoros értelmében azt feleli: Vakulj magyar! Szégyen, gyalázat amit a kormány tesz. Gyalázat, mennyire kutyába sem veszi az 1886. évi ötödik törvénycikket, mely szól a szemcsés köthártyalob (trachoma) terjedésének meggátlásáról. Rendelkezik ez a törvény mindenről. Arról, hogy azon vidékekre, hol a ragályos szembaj nagyobb kiterjedésben merül föl, utazó szemorvosok köldendők ki. Arról, hogy a szükség tartamára külön szemkórház állittassék föl. És arról, hogy ez az intézkedések folytán fölmerülő költségek az államkincstárból fedeztetnek. A trachoma-törvénynek ez a legnagyobb gyengéje. Mert az államkincstár terhére a miniszterek nem erélyeskednek. Tudják, hogy ott csak a közös hadsereg számára van pénz, ezer meg ezer polgár szemének épsége nem olyan czél, amelyre ez a kormány néhány ezer forintot adna. Hanem azért Csongrádmegyében végig minden kerületben fölállítja a kormánypárt a maga

jelöltjeit és dicsérteti velük a kormányt, mely mindent megtesz a polgárok javáért. Mójuk van ime, a csongrádmegyei polgároknak odakiáltani a közösügyes jelöltek és kortesek felé, hogy az ő kormányuk szívtelen és lelkiismeretlen. Hiszen ezt az adott esetben csakugyan még a vak is látja.

— **Regatta-bál.** A beléptijegyek kiadása a bál-bizottság hivatalos helyiségében (Tisza-szálló) már kezdetét vette. Ugyanott mátlól fogva a páholyokra előjegyzések is elfogadtatnak. Akik páholyjegyeket kívánnak biztosítani, fölkérhetnek, hogy minél előbb jegyeztessék elő magukat, azért a jegyek a beérkezett előjegyzések sorrendjében adatnak ki.

— **Influenza a városházán.** A torony alá is bevette magát az influenza, melynek itt a tisztikarban egyre szaporodnak a betegek. A tanács három tagja fekszik betegen, de mint megnyugvással halljuk, a baj egyik betegnél sem jelentékenyebb. A tanács influenzás betegek: dr. Lázár György h. polgármester, dr. Fodor Károly adóügyi tanácsnok és László Gyula jogügyi tanácsnok. Az adóhivatal betegek is egyre szaporodnak, valamint a rendőrségé is.

— **Egy új gyár tervezése.** Egy nagy-szabású új gőzfűrés- és malomgyár építését tervezi Szegeden Ligeti Sámuel ismert gyáros, aki tervét egy folyamodásban jelenti a hatóságnak, a vállalat támogatását és kedvezményeket kérve. A következőket kéri a vállalkozó: Ujszegeden 8000 ööl alkalmas területet adjon a város ingyen, a hid- és kövezetvám, továbbá a városi pótdó alól mentessék föl 15 évre, építtessen a város a Tisza medrétől a gyár bejáratáig vezető kövezett utat, továbbá adja meg a város a vízvezetéki csőnek elhelyezésére és a gyárat a vonattal összekötő szárnyvonal építésére az engedélyt. Hivatkozik a folyamodó arra, hogy a kövezett ut kiépítését nemcsak a tervezett gyár érdeke kívánja, hanem az összes szegedi gabonakereskedők s így a kereskedelem érdeke is. Továbbá, hogy más kisebb városok még jelentékenyebb áldozatokat hoznak egy-egy nagyobb gyár fölépítésének előmozdítására. Így Arad csak az imént adott 4000 ööl területet a waggongyárnak s egyéb nagy kedvezményeket.

— **Bója Gergely elhunyt.** Dusan arat mostanában a halál s a kiválóbbsaink közül megdöbbentő nagy számban szedi áldozatait. Az országos tanügynek egy régi, híres bajnoka, aki szinte észrevétlenül húzódott haza, Szegedre pihenni, Bója Gergely kir. tanácsos, Budapest volt tanfelügyelője fejezte be tegnap este városunkban munkás életét. A magyar közoktatás e kimagasló nesztorát vesztette el a jeles férfiuban, akit Szegedhez fiúi kötelék fűzött. Mint nyugalomba vonult magánzó teljes visszavonultságban élt Fodor-utcai lakásán, ahol tegnap este 7 órakor hunyt le örökre szeméit. Bója Gergelynek kiváló helye van népoktatásügyünk történetében. A szabadságharc idején mint Nagy-Kanizsa város országgyűlési képviselője szerepelt, majd később a szegedi reáliskola kitűnő tanára volt, 1869-ben Zalamegye tanfelügyelője lett, és kiváló talentumával csakhamar föltűnően, onnét hivatott meg a főváros tanfelügyelői székére. Erdemeinek elismeréseképpen kapta a kir. tanácsosi címet. A boldogult alapította meg 1868-ban az ország egyik legrégibb és legvirágzóbb tanító-egyletét, az „Alföldi tanító egyesületet”, mely jelenleg a „csongrádmegyei tanítók egyesülete” név alatt működik. Szeged kiváló halottjának (mert főként Szegedé volt ő, itt született) temetése a tanügyi hatóságok részvétele mellett holnap

vasárnap d. u. fél 4 órakor megy végbe Fodor-utcai lakásáról, a Csikós Ignác-féle házból. Az elhunyt férfiuban Bója Ferencz a szegedi főreáliskola jeles tanára testvérbátyját vesztette el és gyászolja.

— **Az adóhivatal halottja.** Őszinte részvételt keltett az adóhivatal derék tisztviselőjének, Fajka Sándornak halála, mely gyászba borult családját váratlanul érte. A kiadott gyászjelentés a következő: Özvegy Fajka Sándorné szül. Zsótér Julia, gyermekei Sándor, Margit és Ilenka mélyen szomorodott szívvel jelentik forrón szeretett és felejtethetlen férj és apának Fajka Sándor Szeged szab. kir. városi adópenztári ellenőrnek f. évi január hó 8-án esteli 7³/₄ órakor, élte 41 ik évében, boldog házasságának 14 ik évében történt gyászos elhunytát. A boldogultnak hült tetemei f. hó 10-én délután fél 4 órakor fognak Rókus téglagyár-utca 31. sz. háznál tartandó róm. kath. gyászszertartás után a belvárosi sírkertben örök nyugalomra tétetni. Az engesztelő szent miseáldozat f. hó 11-én délelőtt 10 órakor fog a rókusai szentegyházban az egek Urának bemutatatni. Áldás és béke poraira!

— **Bírói kinevezés.** A legújabbban kinevezett bírók között van a szegedi törvényszéknek egyik képzett, tevékeny jegyzője: dr. Bernáth Gyula, akit a király a zentai járásbíróshoz nevezett ki albirónak.

— **Új városi mérnök.** A főispán által kinevezett Simák Ferencz mérnök ma foglalta el állását a városi mérnöki hivatalban.

— **Séta a síneken.** Veszedelmes sétát visz véghez a publikum a tiszparti hármas kölyuk és a rendezőpályaudvar közt: a síneken történt itt az ide-oda átkelés egyéb ut hiányában. A vasuti-füzletvezetőség értesíti a várost, hogy ezt nem engedheti meg, hanem proponálja a városnak, hogy építtessen itt egy rendes és közbiztonságnak megfelelő átjárót.

— **Melyiket?** Kőtsönös Rókusék egy kazagató példánya húzódott be ma nagy sanyaru képpel a bíró elé. Megállott előtte busan s elgondolkozva, mint Hamlet a koponyájával s négyrét hajtva az asztrakán sapkát (jobb idők szerzeményét), beszélni kezdett.

A panasz persze régi volt, aza „megunt” nóta, amelyben Kőtsönös Rókus a lakók ellen panaszkodik.

A január 9-iki Kőtsönös Rókusnak volt két lakója, két szép fiatal menyecske, de bizony — egyik se fizetett. Speciális szegedi lakosok voltak ők, abból a fajtából valók, amelyek manapság olyan híresek lesznek már, mint a szegedi bicska, tarhonya és a szappan.

Most azonban akadt Kőtsönös Rókusnak egy lakója, aki fizetne, ha behurczolkodhatna. De nem lehet, mert ott vannak a menyecskék, akik elfoglalva tartják a lakást.

Ebből indult ki az öreg panasz, ezt beszélte ő el nagy szívbeli szomorúsággal.

— Mán most könyörgöm szeretettel — mondta busan a kapitány előtt — mit csináljak?

Nevetve felelt az együgyű kérdésre a bíró.

— Mit csináljon? Hiszen nagyon egyszerű a dolog. Ezek a lakók nem fizetnek, amaz megfizetne. Igaz-e?

— Igaz — hagyta rá Rókus s megigazgatta a télikabátot a gombkötőmunkát.

— No hát valamelyiket küldje el.

Rókus erre föltekintett, a kapitány szeme közé nézett és fölsóhajtott:

— Hiszen én is tudnám ezt, tekintetős uram, hogy el kell valamelyiket küldeni. De hát melyiket?

S lassan az ajtóhoz lépkedvén, kinyitotta. Két menyecske pöndörült be azon nagy sebesen, két olyan menyecske, hogy Beck Pista polgárhozi báljában sincsenek külobek. Szemlesítve, a kötőiket simogatva álltak meg az asztal előtt ez a két szegedi szép — asszonytípus.

Rókus pedig szinte diadalmas hangon kiáltotta:

— Hát most mondja a tekintetős ur... Melyiket löhessen elküldeni ezökből?

A kapitány is szóvalan maradt erre a kérdésre, hogy... oh, oh... én uram és én istenem, kizargatna ki télviz idején a lakásból ilyen asszonyokat.

Denique tanácstalanul ment el Rókus a menyecskéivel s ezzel végződne a história, ha folytatása nem volna.

A folytatása pedig az, hogy Kőtsönös Rókusnéban, tudomást vévén férjeura szívbeli szorongásairól, föltámadt a zöldszemű szörny s az államkölesönös ház boldogtalan tulajdonosának féltékeny felesége a szürke délután folyamán mindkét tűzről pattant menyecskét kidobta a lakásból.

— **A Lloyd-társulat gyűlése.** Meghívás. A szegedi Lloyd-társulatnak f. é. január hó 24-én délelőtt 10 órakor saját helyiségében tartandó évi rendes közgyűlésére a társulati tag urak ez uton is tisztelettel meghívattak. Szeged, 1892. január 9-én. Az elnökség. Táragsorozat: 1. Évi jelentés. 2. Zárszámadás. 3. A számvizsgáló bizottság jelentése. 4. Költségeloirányzat és a folyó évi tagsági díj megállapítása. 5. Netáni indítványok (alapszabályok 15. §.). 6. Számvizsgáló bizottság választása. 7. Tisztújítás.

— **Mit dolgozott a mérnöki hivatal?** A városi hivatal, mely ugy látszik, hogy nem vesz olyan tevékeny részt a korteskedésben, mint egyéb városi urak, már elkészítette tevékenységi kimutatását az elmúlt év második feléről. E kimutatás szerint 1891. június utolsó napjától december végeig Tóth Mihály főmérnök 252, Magyar Enőre 688, Reich Benő 282, Scheer Simon 988, Gróf János utbiztos 272, Lázár János utbiztos pedig 31 drb aktát intézett el. Az év végén 24 akta maradt elintézetlenül, ami az ügyek természetét tekintve, nem is tekinthető túlságosan soknak.

— **Lakást az orvosnak.** A szatymazi orvosnak ma se tud adni a város illő lakást. Dr. Erlitz orvos egy magán villában lakik, innét azonban a tavasszal ki kell költöznie s így ki van téve annak, hogy teljesen lakás nélkül maradjon. Mert csak valami tanyába nem szállásolhatja be magát és a családját. Az orvos ur már jelentkezett is a hatóságnál jogos kérelmével, hogy gondoskodják számára tisztességes lakásról.

— **Kártyabarlangban.** Nevezetes város arról Szeged, hogy itt ritkán történik baja a hamis kártyásnak. Ha véletlenül mulatozásba kerül valamelyik vendéglőben a vidéki ficsur, a zárórán tul bizonyosan ráhuzza a kihágási bíróság a strófát, hanem a hamiskártyás — hja, az egészen más. Vannak elzüllött egyéniségek, akiket az egész város ismer, akiknek semmi foglalkozásuk sincs egyéb, mint a kártya, s csodálatos, mégis megélnék. Ilyenforma urak körmei közé keveredett az éjjel egy Skultéti nevű kisteleki tanyai ember, aki 350 forintja elvesztését panaszolta ma a rendőrségnél. Skultéti négyszáz forint körül való summát vett föl tegnap az ügyvédjétől s pénzt érezvén a zsebében, nem nyugodott addig, amíg ő nem mulat. El is ment korcsmázni s az ártézi kut mellett levő „központi kávéházban” kedves társaságra bukkant. Híres kártyamesterek közé került, fizette nekik a bort, kávé, szivart széles jókedvében ötösöket hajigált borrravalóul a pinczérgyereknek. Persze rohamosan fogyott így a költség és a t. cz. kompánia belátta, hogy el kell innen vezetni Skultéti polgártárost, másképp elveri a pénzt s nem marad majd olyan, amit a kártyán kell elnyerni tőle. El is vitték ki a rókusra, a téglagyár-

utczába, a Zombori-féle korcsmába. Skultéti persze már egészen csap volt ekkor s nem emlékszik arra, hogy mi történt vele. Csak annyit tud, hogy ma reggel, amikor fölébredt, csak főfájása, macskajajbaja s egyéb borközi állapotos utókövetkezményei voltak, de a 350 forint alaposan eluszott. A reggel tett följelentésre a rendőrség letartóztatott néhány gyanús embert, akik aztán bevallották, hogy Skultéti a rókuson a korcsmákban a „spillerekkel” kártyázott. Ezeket az alakokat azok is, akik naponta találkoznak velük a rendőrkerülte zughelyeken, csak csufnéven ismerik. A Szűcs rendőrségi jegyző által megindított vizgálat ma egész nap folyt, mivel a letartóztatottak igen értenek hozzá, hogy a részegség ürügye alatt „nem emlékszem” forma kertelő vallomásokot tegyenek. A vizgálat folyamán mégis kiderült, hogy nem kártyázva vették el tőle a pénzt, hanem kifosztották a magával jöhetőlen részegét. Annyi azonban bizonyos, hogy a kifosztott Skultéti nehezen látja többé viszont a pénzét, amit a hamis kártyások elemeltek.

— **Kamarai teljes ülés.** A szegedi kereskedelmi- és iparkamara január hó 13-án, szerdán d. u. 5 órakor tart teljes ülést a következő tárgysorozattal:

1. A jegyzőkönyv hitelesítésére két tag kiküldése.
 2. Elnöki jelentések.
 3. Titkári jelentés az iroda tevékenységéről.
 4. Interpellációk és indítványok.
- A tárgysorozat kiadásáig beérkezett:

Csányi János beltag indítványa oly irányu fölterjesztésért, hogy az 1881. évi XXVI. t. cz megfelelő módosításával a 10 frtig terjedő üzleti számlák bélyegmentesekké tétesenek. (A közös bizottság javaslatával.)

5. A kereskedelemügyi miniszter 66447/91. számú leirata ipariskolai és tanműhely létesítése ügyében. (Az iparosztály javaslatával.)

6. A kereskedelemügyi miniszter 76315/91. számú leirata a postautalvány kifizetések zárórájának megállapítása ügyében.

7. A kereskedelemügyi miniszter 78032/91. számú leirata 300 frtos külföldi utazási ösztöndíj engedélyezéséről. (A közös bizottság javaslatával.)

8. A kereskedelemügyi miniszter 82729/91. számú leirata a Mosztunga- és szabályozása vagy kitisztítása ügyében.

9. A kereskedelemügyi miniszter 62735/91. számú leirata a nyugdíj-szabályok módosítása ügyében. (A közös bizottság javaslatával.)

10. A szegedi fa-(butor-)raktárszövetkezet kérése, a 7275/91. számú kereskedelmi miniszteri rendelet értelmében módosított alapszabályainak és folyamodásának fölterjesztéseért. (Az iparosztály javaslatával.)

11. Csongrád megye alispánjának 9301/91. számú értesítése a Szentesen 1891. évi decz. 1-én megtartott kültag-választás eredményéről.

12. A győri kamara átirata a pénzügy-miniszterhez tett azon fölterjesztésének támogatásáért, hogy a bor szeszezéséhez használt szeszt az italmérségi adótól mentesítsék. (A közös bizottság javaslatával.)

13. A Szabadka, Baja, Ujvidék, Zombor városi ipartanácsok tagjainak megválasztása.

14. A jelölő bizottság öt tagjának megválasztása 1892-re.

15. A cégbejegyzéseket ellenőrző bizottság öt tagjának megválasztása 1892-re.

16. A kiállítások ügyével foglalkozó bizottság hat tagjának megválasztása 1892-re.

17. A számvizsgáló bizottság három tagjának megválasztása 1892-re.

18. Az állami kedvezmények ügyeit véleményező bizottság hat tagjának megválasztása 1892-re.

19. Az ösztöndíjakat és alapítványokat megítélő bizottság öt tagjának megválasztása 1892-re.

20. A fegyelmi bizottság négy tagjának megválasztása 1892-re.

21. Az 1891. évi zárszámadás előterjesztése.

— **A megostromolt iskoláról.** A bojárhalmi iskolánál történt s lapunkban is közölt sajnálatos esetre vonatkozólag ma a következő sorokat vettük: Engedje meg tisztelt szerkesztő ur, hogy ama sajnálatos viszálykodásnak, mely a bojárhalmi iskola tanítója és több tanyai polgár közt fölmerült, elmondjam a történetét. Ugyanis egy nem tanköteles pásztor suhancz, mindig az iskola körül legeltette a jószágot, meguntta magát és bement az udvaron játszó iskolás gyermekek közé s lökdöste, földhöz vágosta őket. A midőn a tanító közbe lépett boszút forralt ellene s másnap bottal verte el a tanító aprójószágait; azután többet magával a kut vedréből ittak s belepökösve, eresztették vissza a vödört a kutba s beüzengettek az iskolás fiukkal a tanítóhoz, hogy ha kijön, leverik. Mikor aztán a tanító is megsokalta a dolgot, kiment és a suhanczokat szétkergette, de egy szembe szállt, ettől a tanító elvette a botot és ráhuzva a sihederre bevitte a lakásába a botot. Hanem még csak ekkor kezdődött a heccz, másnap összejöttek a vének és igazságot tenni vagy nyolczan, elmentek az iskola elé, ott félrehúzódtak s beküldötték a gyermekeket a botért. A tanító nem adta ki a gorombáskodó fiúnak a botot, de amint tudomására jött a dolog, ha bántja a fiút, be mennek az emberek és megtámadják a tanítót. No hát ilyen eset a mi tanyai rendőrségünkől megtörténhetik, mert köztudomásu, hogy inkább hagyja maga sorsára az eseményeket, semhogy össze szidassa magát és nyugalmából ki legyen zavarva. Különben hogy mint pártolja az igazságot, s ahol rendet kellene csinálni, megvilágítja elég jellemzően az a különös eset is, hogy midőn mindezek be voltak jelentve oda küldött egy lovas pusztázót az iskolához azzal, hogy kitanulmányozza, mennyi ideje van a tanító urnak és hogy meddig tart az iskola udvar határa. Ezen sajnálatos eset ismét csak abból jött létre, hogy nincs elkerítve az iskola udvara, amelyért már annyit könnyörögtek, kérvényeztek a tanyai tanítók. De hát ilyesmire nem telik, nem tekintik semmire azt az osztályt, amely a társadalomról is lemondva küzköd 190—230 tankötelessel egy-egy iskolában, az előbbre jutásnak oly igen halvány reményével.

— **Műut építés.** Az utadói véleményező bizottság ma delután 4 órakor ülést tartott Pálffy Ferencz polgármester elnöke alatt. Az ülés a Szeged s vásárhelyi műut kérdését tárgyalta.

— **Panasz a háziurakra.** Most az egyszer nem a lakók panaszkodnak a háziurakra, hanem a vízvezeték táplálását felülvizsgáló bizottság. A bizottság ugyanis, mely Magyar Endre mérnök, Szendrői Pál és Csónka Ferencz bizottsági tagokból áll, ma nyújtotta be jelentését a vízvezeték mult havi működéséről. Valami nagy panasz nincs a vízvezetékre, hanem annál nagyobb a háziurakra, kik a tél közeledtével nem gondoskodnak idejekorán a vízvezeték esővezetének fagymentes és pontos elburkolásáról s így természetesen a víz belefagy a csövekbe. Mások pedig a vízvezetési csövek befagyását úgy igyekeznek meggátolni, hogy éjjel-nappal nyitva hagyják a csapot s csurogni engedik a vizet. Ez az eljárás célra is vezet, de ezáltal mások szenvednek kárt.

— **A gyulai polgár.** Török Ferencz a neve a gyulai polgárnak, aki megugrott onnan. A rendőrség ide árt, mert a szállásadójának némely holmiját is magával hozta. Itt aztán le is tartóztaták Török Ferencz urat, aki nagyban szavalt ez ellen, azt mondva, amit egykor a szabad Hamburg város burgerjei mondtak, hogy ő szabad gyulai polgár. Török polgár urat a rendőrség átkísérteti Gyulára.

Estélyek.

Tiszti estély.

A szegedi helyőrség tisztikara ma tartotta harmadik estélyét a Tisza-szálló nagy termében. Csak egy ilyen látogatott estélyen tűnik ki igazában, hogy mennyi szép asszony és leány van Szegeden. Tudósítónk hevenyészve a következő hiányos névsort állította össze:

Asszonyok: Papp Dezsőné, Zgorzsky századosné, Császár századosné, Kalmár Istvánné, Szeles ügyésznő, Polgár Lászlóné, Löwinger Antalné, Kovács Istvánné, Odeschalchey ögrófné, Görgey Lászlóné, dr. Faragó Ödönne, Batáryné, Balogh Istvánné, Reöck Ivánné, Pálffy Ferenczné, Karakasevitsné, Hozerthné, Kulischits Istvánné, Stölzenbergné, Rákossyné, Russzné, Janky tábornokné, Pacor tábornokné, Bakonyi ezredesné, Füzessey Kálmánné, Endrényi Imréné stb.

Leányok: Bakonyi Rózsika, Pacor nővérek, Batáry Olga, Popovits Mariska, Balogh Irén, Pálffy Margit, Kovács Mariska, Poser nővérek, Wertheim Juliska, br. Konradsheim Olga, Grasselly Hajnalka, Szeles Olga, Görgei Adél, Polgár Margit, Major Etelka, Gerecsér Rózsa és Jolánka, Tolnay Mariska, Szabó Valér, Wicha nővérek, Góttl Ella, Major Etelka, Balogh Margit, Kovács Lujza, Kovácsics Róza, Bene Valér, br. Konreidsheim Helén, Cseley Katalin, Keltz báróné, Russz Olga, Asbóth Olga, Kobb Mitzi, Lenschek Etelka stb.

A jó kedv reggelig tartott s a tánczos párokat csak a hajnal oszlatta szét.

A polgárőrök bálja.

A felsőtanyai lovas polgárőrség a milenium szent ünnepén saját szép nemzeti színű zászlója alatt akar megjelenni a haza ünnepén. A zászlóra szükséges összeget vigadva fogja összeszerezni, ami bizonyára az Istennek is jobban tetszik, mintha hatosonkint, kényszeradományok útján jönne létre a magyar zászló.

Ma este rendezték első tánczestélyüket a Feketesás vendéglő nagy kávéházi termében. A termet Beck Pista, ki újabb tanúságát adta annak, hogy a kapitánysága alatti polgárőrség dolgát igazán lelken viseli — igazán szépen földiszította a polgárőrség fegyverdarabjaival s néhány szép polgárőrségi tárgy képpel, melyet Tóth Molnár Ferencz, a tehetséges fiatal piktor festett.

A jó kedvű mulatság értékét különösen emelte az, hogy a terem díszítésétől kezdve a leányok ruhájáig minden izig magyar volt.

A szép leányok közül tudósítónk a következőket jegyezte föl:

Leányok: Veszeika Juliska, Lengyel Amálka, Kordás Matild, Katona Etelka, Juhász Etel, Csányi Vilma, Vastagh Mariska, Balogh Ilonka, Bodó Juliska, Szilávik Juliska, Farkas Teréz, Kis Vajsa Juliska, Ábrahám Veronka, Gádó Mariska, Lippai Annuska, Borbola Mariska, Domonkos Rozika, Faragó Mariska, Nyári Ilonka, Ábrahám H. E., Farkas T., Bálint M., Bakacsi V. Varga Annuska, Varga Rozika, Otott Rozika, Kordás Teréz, Ábrahám Veronka, Borbola Mariska, Molnár Julianna, Faragó Annuska, Fülöp Rozika, Farkas T., Balogh Annuska, Ujvári Ilonka, Ábrahám Krisztinka, Imre Etelka stb.

Mikor e sorokat írjuk, még javában foly a mulatság s isten engedelmevel nem is lesz vége reggelig.

Választási ígervények.

(Egészen alkalmi.)

Még mikor a boldogult Mártonffy Frigyes, vagy nem tudom én melyik szókitekerő fordítgatta magyarra francziából Dumas pére regényeit, csak jó ny-nak hívták jó magyarul ezeket az ígervényeseket.

A regényben Monte-Christo gróf, ez a csudálatos férfiú milliókra menő jónyokat küldött egyes bankházakhoz, miközben „könyökét térdére, állát tenyerébe támasztá”,

amint ez az azon idők vorschritfjában minden tisztességes regényalaknak elő volt írva.

A jónok azóta elmerültek a feledés ócska tengerébe s legföljebb csak ilyenkor kerülnek elő, követjelölti jónok alakjában.

Tudnivaló, hogy némely választó beéri egyszerű bürgepaprikással, de másoknak már turós-csusza is kell hozzá s a harmadik igényli a „szibart” is.

Igy megy ez fölfelé ezen a lajtorján, amit különben a t. cz. követjelölt urak építettek a választó publikum javára.

Mert van, aki csak kalendáriumokat vesz nekik, de a másik már kulcs nélkül fölhuzható órákkal kedveskedik. S megterem a komparatikus egy-egy szoba berendezés alakjában, egy-egy aranyos függőben a gyémántos Julesika fülébe s egy felsőmagyarországi jelölt buzgalommal szállította az oláh választóknak fejénként a két pár bocs-kort, kalapot, tüszőt s a saját arczképét, természetesen szilvóriumas üvegre ragasztva de literesre. A domnu értette a dolgot, mert a rómaiak mind rá szavaztak.

A nevét ugyan nem tudták kimondani, de előhúzták az új flaskót az új tüszőből s az arczképre mutattak:

— Erre szavazunk, mert ez ad italt.

Tul a Dunán nagy bajba esett egy törekvő jelesünk, aki órákat vásárolt az elvált választóknak.

Másnap megjelent nála egy deputáció s a vezető ezüstös hajú öreg (sok szép választási emlékei lehettek már) fontoskodva adta elő, hogy baj van.

Ijedten ugrott föl a jelölt.

— Mi a baj?

Az öreg előhúzza a mellényzebből az órát s letette az asztalra.

— Hát ezzel van baj la! — mondta megvételleg s nagyobb bizonyosság okáért odafordult a többihez.

A többi ráhümmögött.

— Ezzel ám.

A jelölt nem értette meg a dolgot.

— Hát mondják már kérem, mi igazság szerint itt a hiba.

Az öreg megbökte az órát, amely ártatlanul kegyezett az asztal tetején.

— Hát mit ér ez így — mondta.

— Hogy?

— Hát így la! Hát mit csinálunk mi vele, ha teszem azt telromlik.

— Meg kell biz azt csináltatni akkor.

A küldöttség zugni kezdett s az öreg sötétén vágta ki a szavakat:

— Mink csináltassuk meg az ur óráját?

S a megindult tárgyalásban kijelentette a vezérszónok:

— Hozasson az ur egy órát is az órákhoz. Különben nem szavazunk.

*

Különben nem kell megijedni, mert nem mind ilyen ember az ember. Vannak önérzetes férfiak.

Például a Tiszántul egy kisvárosban a párt elnöke a másik párt jelöltjére szavazott. Mikor kérdőre vonták, méltatlankodva szólalt meg az ősi római erényekkel terhes férfiú:

— Csak nem szavazok a saját pártomra.

Választó.

Az influenza és a farsang.

Egy kis lány levele.

Egy kis lány, aki iránt az egész redakció el van e pillanatban ragadtatva, megtisztelte ma a levélszekrényünket egy kedves levéllel, mely azonfelül, hogy mód nélkül kedves, egy igen fontos s megszívlelendő egészségügyi kérdést olda meg ennivaló tudományossággal.

Annak megemlékezésével, hogy szeretni való okos kis olvasónk bámulatos szép gömbölyű betűcskéket tud vetni (amit valószínűleg Kemény néni tanult), levélkéjét minden családapák, mamák és orvosok figyelmébe ajánlva, a következőkben közöljük:

Igen tisztelt Szerkesztő Ur!

Mint becses lapjának, a „Szegedi Napló”-nak régi (engedje meg kedves kis olvasónk de ezt már nem hisszük el, mivelhogy a Kemény néni a kis a-b-c-t nem a Szegedi Napló-ból tanítja, —csi) és hű kis olvasója én is igénybe vegyem a lapnak azt a helyét, ahol az olvasó közönségnek panaszkodni szabad.

Remélem, hogy igen tisztelt Szerkesztő Ur egy igénytelen kis olvasója panaszát is bele tetszik tenni a lapba és szerény kérésemet teljesíteni fogja, mert amit egy kis lány mond, arra, mit fájdalommal kell tapasztalnom, nem adnak semmit, még azok sem, akiket szeretünk, hanem amit a lap mond, azt mindenki elhiszi.

Ez a tapasztalat vezetett minket e levél megírására, amivel barátnőim egyhangulag engem tiszteltek meg, mert azt mondják, hogy én legjobban tudok panaszkodni.

Igen, panaszom van, nagy panaszom, alig tudom, hogy is kezdjem. Képzeld el igen tisztelt szerkesztő ur egy olyan nagy leány helyzetét, mint én vagyok és a Gizi, meg a többi pajtáskaim, mikor a papa olyan kedvtelen, hogy nem lehet vele birni. Sokáig nem tudtam, mi is lelte ezt a papát, aki mindig olyan jó ember volt azelőtt, hogy nemcsak nekem, hanem a mamának is mindig, de mindig szót fogadott, de egy idő óta olyan makacs lett, hogy igazán alig ismerem az én jó kis papámra.

— Halold-e aranyos lelkem, drága papácskám, de már a tisztietélyre és a regatisták báljára csak elmegyünk, ugy-e?

Képzeld, majd elájultam, a papa olyan szívtelenül válaszolt:

— Nem, kis kigyóm.

A papa engem mindig „kis kigyómnak” szokott csufolni, de én igazán nem tudom, mért csufol engem így a papa, tán meghallotta, hogy a Kemény-néni intézetében a pad alatt mindig csipkedtem a Gizát. Igen, de ő is csipkedett engem, ezért volt. De ugy-e bár nem tartozik a dologhoz és igem unalmas. (Dehogy unalmas kicsi olvasónk, kár, hogy tovább is nem mondja, miképen folyt a csipkedés és mi lett a vége? —csi.) én azonban, tisztelt szerkesztő ur előre is gondolhatja, hogy én nem hagyom magam könnyedén lefőzni, a papától, miért is megfogtam a bajuszát és ezt mondtam ökelmének:

— Ha megcsókolak, se megyünk?

Nagyon fájt, mondhatom, hogy a papa olyan könnyedén letud mondani a csókomról, mert ezt felelte kegyetlenül:

— Akkor se.

De én sem maradtam adós és megmondtam neki, hogy:

— Papa, én nem ismerem rád.

De minek irjam le önnek azokat a heves családi jeleneteket, amiknek én vagyok a martirja. A mama is megváltozott és a papa pártját fogja. Sokat, igen sokat kell irnom, hogy milyen elhagyatott leány vagyok, apa is anya is elhidegülték irántam, nyugalomam föl van dülva.

— Diktum, faktum, nem megyünk egy bálba se, mondja a papa, hasztalan minden nyafogás.

És képzeld el igen tisztelt szerkesztő ur mindez miért? Miért vagyok én egy ilyen kitagadott, elhagyatott szegény kis teremtes?

— Azért, mert — influenza járvány van.

Nem illik ugyan a papát eláztatni, de meg kell mondani, hogy nem hittem volna, hogy a papa ilyen gyáva! Én lány létemre tiszser bátrabb vagyok. Egy csöppet se félek, az influenzától, akár tiz bálba is elmennék miatta. De már látom, hogy tele lesz a papiros mind a négy oldala, azért előadom a szerény kérésemet

Mivel mint fentebb említettem nekem sem hiszi el a papa, se a mama, a lapnak pedig mindent elszóktak hinni, fölkérem igen tisztelt szerkesztő urat legyen szíves egy cikkeskét írni arról, hogy az influenza ellen legjobban orvosszer a táncz.

Ezt én egy igen tudós férfiutól hallottam, aki ért hozzá, mert — orvos — növendék.

Azért egész bátran ajánlhatja igen tisztelt szerkesztő ur és boldoggá teszi hálás kis olvasóját

Margitot.

Mi sem természetesebb, minthogy rögön tanácskozássra hívtuk föl házi Eskulapunkat, aki megígérte a Margit kisasszony orvosnövendékének szakvéleményét és így tiszta lelkiismerettel teljesíthetjük elhagyott, szerencsétlen kis olvasónk megindító kérését.

Kérjük ennél fogva az összes papákat és mamákat, higgyék el nekünk, hogy az influenza ellen a leghathatósabb ellenszer a — tisztietély és a regatta-bál.

Ton—Csi.

Színház.

Az új társulat.

A tanács, miután a hét direktor pályázó közül kiválasztotta Somogyi Károly győri színgazgatót, azonnal táviratozt is Győrbe s fölszólította az új igazgatót, hogy haladéknélkül jöjjön Szegedre s írja alá a színház bérletére szóló szerződést. Somogyi táviratban jelentette be a színiügyi bizottság elnökének, hogy néhány nap múlva jöhet csak, mert halaszthatatlan ügyei jelenleg visszatartják az igazgatása alatti társulatnál. Ez eddig egészen helyesen van, mert el tudunk képzelni olyan fontos és halaszthatatlan ügyeket, melyek az igazgató urat pár napra visszatartják — és néhány nap késedelemből nem is származik semmi olyan mulasztás, amely a jövő szezon erkölcsi és anyagi eredményére kellemetlenül hatna ki.

A néhány nap — még a legtagabb határok közt számítva is — már régen véget ért. A tanács másfél héttel ezelőtt hozta meg azt a határozatot, mely szerint Somogyi lesz a jövő direktor — és a leendő igazgató máig se mutatja magát. Sem a szerződést nem írta még alá, sem semmi kísérletet nem látunk arra nézve, hogy körülbelől fogyatékos a győri, pécsi és soproni igényekhez szervezett társulatát kiegészítse.

A színiügyi bizottság átiratában, melyet Somogyihoz intézett, néhány nevet láttunk, melyeket a színiügyi bizottság szívesen látna a szegedi színház színiapján. E nevek tulajdonosai természetesen az első közlők azok között, melyekkel a vidéken találkozzunk, s olyanok, akik sohase szorulnak meg a szerződés dolgában. Ha az igazgató késlekedik, úgy megtörténik vele az a semmi esetre se kellemes eset, hogy mindjárt első ténykedésével képtelen lesz beváltani a színiügyi bizottság kívánságát, mert akiket szerződöttnie kellene, már régen más hazát kerestek, míg ő meggon-dolkozik.

Somogyinak most, mikor kis bérletei helyett a szegedi színházat nyerte meg, fő gondját ez a színház kellene, hogy képezze s ha komolyan és ambícióval azon igyekezik, hogy az új direktóriájához kötött reményeinket beváltsa, úgy első kötelessége az, hogy haladéknélkül Szegedre jöjjön s tegye meg intézkedéseit a jövő szezonra, melynek egy érnei mint botlásai már az ő rovására mennek.

Első sorban egészítse ki társulatát és lehetőleg a szegedi színház személyzetéből. A mostani társulat sorában néhány olyan színész és színésznő találkozik, akit szívesen lát a közönség ezután is bármilyen direktió alatt. Neveket nem említünk kiméletből azok iránt, akikről jó lelkiismerettel nem állithatók azt, hogy a közönség kedvencei. A körülményeket a jelenlegi társulat érneit és hibáit kiismerni, a viszonyokba beletalálni magát az új direktornak kötelessége s ezt a kötelességét Győrből vagy Sopronból teljesíteni nem lehet.

Ha az új direktor pár napot közöttünk tölt, mint közönség és mint a színház jövő igazgatója — sokat tanulhat. Alaposan megismerheti a színház jelenlegi személyzetét, információkat szerezhet a közönség ízléséről, megtanulhatja, hogy melyek a színházba járó publikum kedvenc zenéi? Tájékozva lesz a körülmények iránt minden idegen

és esetleg érdekek által diktált behatás nélkül — személyes tapasztalatai alapján, ami annak az embernek, ki bizonyosan nem csak a most elnyert három évet akarja köztünk töltetni — megbecsülhetlen vagyon s fölér egy hatalmas tőkével.

Ha ezeket a személyes tapasztalatokat megszerzi az igazgató ur, megkönnyíti magával szemben úgy föltöttek forumai, mint a közönség és a sajtó álláspontját, mert bizonyára nagyobb körtekintéssel és gonddal fog majd a betelepítés nagy munkájához, mint ha ismeretlenül és tapasztalatok nélkül állít be Szegedre, idegen néppel idegenek közé.

Örülünk, ha a mondanivalónk már holnap tárgyalanná válnék, az igazgatót uton lenné e lap mai száma. A dolog sokkal fontosabb, mint aminek látszik. Az idő már annyira előre haladt, hogy amint naponként olvassuk, a vidék színészetének jobb tagjai már egymásután írják alá a szerződéseket az előrelátó igazgatókkal, kiknek nevei között még nem láttuk a Somogyiét. Félünk, hogy bármily szívesen eleget tenne az új igazgató a színügyi bizottság és a közönség kívánalmainak, el talál késni, ha még sokáig visszatartják a halasztáshatár ügyek.

Színházi hírek. A jövő hét műsora: hétfő: „Madarász“, keddi: „Hamlet“, szerda: „Eleven ördög“, csütörtök: „Parasztbecsület“, „Susanne“, (1-ször) péntek: „Nagyon szép asszony“, szombat: „Kornevilli harangok“, vasárnap: „Csikós“. — Ma este. „A betyár kendője“ kerül színre, melyben a fő női szerepet Medgyaszay Evelin játssza, az énekesnő (Buzi Zsófi) szerepét pedig H. Csillag A., míg Juhász az egyik betyárt adja. A jövő hét műsorából kiemelendők „Hamlet“ és „A nagyon szép asszony“ vigjáték, amabban Molnár László, emebben Havas Aranka lesz az előadás központja. — Előkészületekre ki van tűzve „Sardou“ vigjátéka: „Az agglégények“, mely nem rég került színre a nemzeti színházban. Náda szerepét itt Réthei adja, míg a női szerepek Medgyaszay E., Cserny B. és Havas A. kezeiben vannak.

Legujabb.

A miniszterelnök ebédje.

Budapest, jan. 9. (A „Sz. N.“ er. táv.) Szapáry Gyula gróf miniszterelnök ma ebédet adott, melyre az összes államtitkárok és minisztertanácsosok hivatalosak voltak.

Letartóztatott bosnyák rablók.

Budapest, jan. 9. (A „Sz. N.“ er. t.) Belgrádból jelenti egy mai távirat: A bosnyák tartományi kormány kérése folytán a szerb rendőrség letartóztatott Belgrádban három, Boszniából ideszökött rablógyilkost. A gonosztevők egy fauszató hajón mint munkások voltak elrejtözve. — A szerb sajtó egy része politikai menekülteknek tünteti föl a gonosztevőket, kik állítólag a pár héttel ezelőtt alapított bosnyák-hercegovéz politikai egyesület tagjai.

A budapesti juristabál.

Budapest, jan. 9. (A „Sz. N.“ er. t.) A budapesti juristák bálján, mely úgy anyagilag, mint szellemileg igen fényesen sikerült, megjelent J. enő főherceg, Szapáry gróf miniszterelnök és Szilágyi Dezső igazságügyminiszter. A négyeseket 120 pár tánczolta.

Budapest-terézvárosi polgárok elégedetlensége.

Budapest, jan. 9. (A „Sz. N.“ er. táv.) A P. Napló esti lapja következőket írja: A terézvárosi polgárok lázonganak, hogy nekik a kormány hivatalos jelöltet oktroált. Mindenfelé gyüleseznek s a fiatal gróf Andrássy Gyulát „apja érdemeiért“ jelöltül elfogadni nem akarják. A dolognak igen érdekes története van. Politikailag fontos története. Köztudomás szerint a Terézvárosban a községi választásoknál két szabadelvű párt versengett egymással, a kaszinópárt és a polgári-párt. Az országos választásokra ezek politikailag egyesültek s közös jelölő bizottságot neveztek. De ebben a kaszinó urak maguk közül előbb Mendl Istvánt, azután Puchert kívánták, amit a másik párt ellenezett. Ekkor történt, hogy inter duos litigantes tertius vaudet, Szapáry sugalmazására egy tag indítványba hozta, hogy a jelöltséggel megkínáltassanak: Tisza István, vagy Andrássy Gyula gr., Radocza elnök pedig nem nyilvánosan, de magánbeszélgetésben a jelölő bizottság tagjaihoz így szólott: „A királynak és a kormánynak kedves dolgot teljesítünk, ha megválasztjuk a fiatal Andrássyt“ (!!) Erre a jelöltséget elfogadták s Radocza ezt a szabadelvűpártnak bejelenté. Mikor tegnap összehívták jelölés végett a százas bizottságot, csak negyven ember jelent meg s Andrássy Gyula gróf nevének emítésénél egy éljenzés sem volt hallható. Voltak, kik felszólalni akartak a jelöltség ellen. Ezeket a vezérek lebeszéltek azzal, hogy őket a kormány előtt mennyire kompromittálná az, ha Andrássy jelöltsége visszautasították. Mi fog történni már most, azt nem tudjuk. Hanem a polgárok meg vannak ütődve, hogy így intézkedik róluk, nélkülük, unokacsese javára gróf Szapáry. Ma este a különböző kávéházakban kisebb értekezletek tartottak s holnapra összehívták pártkülönbség nélkül a „Tyukketreczhez“ címzett fogadóba azokat a polgárokat, kik Andrássyt nem akarják. Itt — valószínűleg — vagy egy más jelölt fog kikiáltatni, vagy egy új jelölő bizottság választatni. A mi a történetben a leghallatlanabb, az a király személyének egy kis alattvalója érdekében a közönséges korteskedésbe való beavatkozása. Idáig jutott az aulikus kormány.

Szerződési tárgyalások Szerbiával.

Budapest, jan. 9. (A „Sz. N.“ er. t.) Szerbia meghatalmazottjai — mint egy belgrádi távirat jelenti — holnap utaznak a kereskedelmi szerződés tárgyalására Bécsbe. A szerb kormány saját érdekeinek megóvása mellett legmesszebb menő kedvezményeket hajlandó monarchiánknak nyújtani.

Választási mozgalmak.

Budapest, jan. 9. (A „Sz. N.“ er. táv.) Nagy-Körösön Wekerlét szándékának fölleptetni Eötvös Károly ellen, Barossnak Szombathely város is följárja a jelöltséget. Szóval versenyeznek érte a városok — Oraviczán Jókai Mórt nagy lelkesedéssel kikiáltották jelöltül. — Apponyi holnap Kassára megy pártszervezés végett.

Aradon a szabadelvűpártiak holnap tartandó értekezletükön Falk Miksát fogják fölkérni a jelöltség elfogadására. — A függetlenségi- és 48-as párt Müller Károlyt akarta fölleptetni, de Müller kijelentette, hogy nem fogadhatja el a jelöltséget. A függetlenségi párt holnapi gyűlésén valószínűleg országos nevű jelöltben fognak megállapodni.

Tarnován a választási mozgalom már emberáldozatba is került. A tegnapi kortesvacsorán Kriszán Tamás megölte Mocs Mojszet.

Kettős rablógyilkosság.

Budapest, január 9. (A „Sz. N.“ er. t.) Mintegy brüsszeli távirat jelenti, Lüttich legnépesebb negyedében tegnap délelőtt kettős rablógyilkosságot követtek el. Delfaux asszonyt és 20 éves fiát gyilkolták meg az ismeretlen tettesek, akik azután a lakásban talált 20,000 frankot elvitték.

Zsidó-üldözés Oroszországban.

Budapest, jan. 9. (A „Sz. N.“ er. t.) Egy pétervári távirat jelenti, hogy a Vilnai kormányzóságból 3 hónap alatt 24 ezer zsidó vándorolt ki.

Az egyiptomi új alkirály.

Budapest, jan. 9. (A „Sz. N.“ er. t.) Trieszti távirat jelenti: A trieszti főkonzul Abbas pasa elé utazva a szultán megbízásából közölte vele alkirálylává történt kinevezését.

Anarchista összeesküvés.

Budapest, jan. 9. (A „Sz. N.“ er. t.) A londoni rendőrség messze elágazó, vesze-

delmes összeesküvésnek jött a nyomára, amelynek az volt a célja, hogy bombákat készítsen az anarchisták részére. Ennek következtében több elfogatás történt Londonban és Walsallban (Staffordshire), amely, úgy látszik, az összeesküvés főhadiszállása volt. Ujabb jelentés szerint Walsallban tegnap este három embert fogtak el és pedig egy angolt, egy francziát és egy hölgyet, kinek nemzetiségét azonban nem ismerik. Azzal vannak gyanúsítva, hogy ők hármian egy negyedik társaságában bombákat gyártottak. A rendőrség házkutatást tartott a walsalli szocialista klubban és meggyőződött arról, hogy itt tényleg anarchista összeesküvésről van szó.

Közigazdasági táviratok.

Budapesti gabonátözsde.

Budapest, január 9. (A „Sz. N.“ er. t.) Buzát ma jól kínáltak, a kereslet is jobb volt. Elkelt szilárd irányszat mellett 20,000 mm. 5 krral magasabb áron.

Budapesti terménytözsde.

Budapest, január 9. (A „Sz. N.“ er. t.) Zsíraru változatlan. Disznózsír 54.50 frrtal kelt. Szilva és szilvaiz változatlan. — Szesz: szilárd. Szesz nyers osztalékolt 21.50—22 forint, élesztő szesz 23.50—24 forint, szesz finomított 59.50—60 forint, 100 liter százalékonként.

A budapesti értéktözsde.

Budapest, január 9. (A „Sz. N.“ er. t.) A tözsde ma a nemzetközi értékekben nagyon szilárd volt. A helyi piac is szilárd volt. A valuták gyöngültek.

REGÉNYCSARNOK.

Két asszony.

Írta: Belot Adolf.

(Folytatás.)

2

Livry ur, ki leányként szerette Helént és körülvette gondoskodásaival, szintén felült e fényes külsőnek és hódító modernnak s nem beszélte le a fiatal leányt a házasságról. Később, midőn a gróf az esküvő után eldobá álcáját, Livry ur hiába akarta jóvá tenni a rosszat, melyet megelőzni nem tudott. Erőlködései hiábavalók voltak. Ama bajok, mik egy elhibázott házasságból származnak, nem javíthatók és azon igaztalanságok, miket a gróf neje ellen elkövetett, oly jellegűek voltak, miket egy nő se nem felejtethet el soha, se meg nem bocsáthat. — Egy év leforgása után Helén ama kellemetlen helyzetbe jött, hogy választania kellett két dolog között: vagy élni egy oly férfi oldala mellett, kit gyűlölt; vagy végelválást kérni, melyre, a körülményeket megismerve, egyetlen bíróság sem tagadhatott meg. Sokáig habozott, míg végre az elválást választotta. A válóper megindította s a válást könnyen és hamar mondták ki Brionne gróffal szemben és a bíróság elnöke az ítélet kimondása után e szavakkal fordult a gróf védőjéhez: „X. ur, ön meg fogja mondani védencének, hogy neje hirve mocsoktanul kerül ki a válóperből és a bíróság nagyon sajnálja, hogy nincs hatalmában megbüntetni azon igaztalanságokat, miket a grófné ellen elkövettek!“

Az elválás maga után vont a vagyon szétválasztását is s így a grófné visszanyerte hozományát s oly helyet foglalhatott el a társadalomban, amely őt megillette.

Azonban huszonnégy éves volt s özvegy. Még az a vigasza sem volt, hogy anyja lett volna s nem kísérhette anyai gyengédséggel gyermeke növekedését. Hogy fölélikte özvegyi magányát, mely ijesztő, összegyűjté maga köré barátait. Rövid idő alatt sikerült ez neki. Akik palotájába jártak, azok valóban otthon érezték magukat. A grófné összehuzta magát, hogy több hely jusson barátainak; szótlan lett, hogy bará-

ai tetszésük szerint cseveghessenek; kitanulta izléseiket s szóval: barátai életét oly kellemessé és könnyűvé varázsolta, hogy ezek végre szokásokat vettek föl az ő házában, mik nélkül talán élni sem tudtak volna.

A grófné rendes látogatói sorában első helyet foglalt el Livry báró. Egy szellemes nő következőleg rajzolta le a bárót.

— Nagy lába, nagy keze, nagy bajusza és nagy szíve van — szölte a szellemes nő. — Akkor hát hasonlít don Kichotéhoz, — jegyezte meg valaki. — Természetesen — válaszolt a szellemes nő. — Mint don Kichoté, úgy Livry báró is, daczára ötven évének megőrizte összes illúzióját és a nők irányában föltétlen tiszteletet és hódolatot tanúsít. A kit a báró szeret, azért kész lándzsát törni bárkivel; kész azért a legképzeltetebb áldozatokra. Szelleme eredeti és finom, és szíve oly gyöngédséggel bír, mit csak a nők tudnak becsülni. Különzseget vetnek szemére, de az csak kitünő tulajdonságaiból ered. Hasonlítanak össze őt don Kichotéval — csak szerénysége fog szenvedni ez által — mert azt hiszem, hogy Cervantes hőse távol áll attól, hogy örvengő lett volna, egyszerűen nagylelkű ember volt, kit bosszantott, hogy mindentéle igazságtalanságot és önzést tapasztalt s arra törekedett, hogy oly világot alkosson maga körül, hol az önzetlenség, a lovagiasság legyenek főtényezők.

A báró ur után a grófné bizalmasai közé számítottak egy ötven éves agg szüzet, kit jelleme miatt nagyon tiszteltek, szellemességeért nagyon kerestek s Brionne gróf rokona volt. Daczára a közeli rokonságnak, Brionne kisasszony nem habozott gáncsolni a gróftól nejevel való viszályában s hogy gáncsoló bíralata tökéletes legyen, nyíltan a grófné pártjára állott s ezen körülmény nagyban elősegítette azt a tiszteletet, melyet Heient férjével való elválása s azon suttogás daczára, melyet Móríc szorgalmas udvarlása szült, a világban körülrajongtak.

A báróval és Brionne kisasszonnyal egy időben a grófné két férfit fogadott barátjai közé, kiket lovag és vikomt elnevezéssel illeltek, anélkül, hogy vezetéket vagy keresztnéveiket a címekhez függesztettek volna.

A Moncey-utca termeinek a két hive egy letűnt kor és egy, ha nem is jobb, de kedvesebb társadalom maradványai voltak. A lovag és a vikomt gyermekeségtől fogva ösmerték és szerették egymást. Együtt szolgáltak a restauráció alatt, követték X. Károlyt a száműzetésbe s azzal dicsekedtek, hogy együtt harcoltak Berry hercegnővel. Lajos Fülöp uralkodása alatt különböző események által egymástól elválasztva, feltalálták végre egymást Párisban s megfogadták, hogy többé el nem válnak s ugyanazon fedél alá helyezék vagyonukat, hitüket, érzelmeiket, gyűlöleteiket és ócska butorait.

Senki sem volt kedvesebb a társalgó teremben, mint ez a két, sajátosságosan egyesült ven legény; szellemeskedtek, adomáztak a régi jó időkben. Sem szavuk, sem szellemességük nem öregedett az idővel s azt tartották, hogy a nőknél csak úgy lehetnek kellemesek, ha udvarolnak. A lovag az egyik a vikomt a másik oldalra ült valamely nő mellé és versenyeztek a bókolásban, de a jó izlésű bókolásban.

Akit így megostromolt a két barát, nem érezte magát kellemetlenül; hallgatott jobbra, hallgatott balra és a finom és diskkrét csevegés hatása alatt elfeljtette a csevegők korát s kaczerára lett velük szemben. Csak egy hibája volt a két kebelbarátnak: könnyed volt az emlékező tehetségük.

(Folyt. köv.)

Kis lottó.

— január 9

Budapest, 88, 31, 37, 18, 63.
Lincz, 50, 54, 40, 85, 32.
Trieszt, 34, 29, 38, 74, 22.

Felelős szerkesztő: KULINYI ZSIGMOND.
Kiadótulajdonos: BÁBA SANDOR.

Nyílttér.

Ki ne tudná, hol a
FIUME-KÁVÉHAZ,

ahol minden vasárnap zártkörű
zene- és táncz-estély

tartatik

igen jó magyar zene közreműködése
mellett.

Kik egy pár kedélyes órát ott eltölteni
akarnak, ne mulasszák az elmenést.

Hideg étkek és jó italokról gondoskodik

Szende Adolf,

Kezdeté pontban 8 órakor.

Zenepénz férfiaknak 30 kr.

12 óra után kik nem tánczolnak, nem fizetnek.

Kiadó vendéglő

Zentán, a fő-téren fekvő „Ponty“-
hoz czimzett vendéglőm — magam
egy másíknak vezetésével lévén elfoglalva
— itczésnek vagy pedig albérletbe január
24-től fogva kiadó. A reflektálók szives-
kedjenek nálam jelentkezni.

Nagy János,

9

vendéglős.

Ma vasárnap, folyó hó 10-én

a **Dreher-féle**

„HUNGÁRIA“ söresarnokban

DANKÓ PISTA

ujjonan szervezett zenekara játszik.

Ugyanott ma nagy

fánk-estélyt

rendezek.

2000 fánk

közt egy darabban 1 cs. és kir. arany és
egyben pedig egy papir forint lesz el-
rejtve.

A fánk darabonkint 6 krért lesz árusítva.

Minél számosabb látogatásért esedezik

Gombos József,

vendéglős.

A szegedi ifjuság bálja.

A szegedi ifjuság 1892. év január
hó 10-én a Csikós-féle vendéglő-
helyiségben (budapesti-sugarút 61. sz.
Pesti Vilmos veneéglős) ujonan beren-
dezett termében

zártkörű tánczvigalmat

rendeznek.

Belépti-díj személyenkint 40 kr. Kezdeté este 7 órakor.

Kitünő zenekar fog játszani. Jó étkekről
és italokról gondoskodva van.

Medicinae univers.

Dr. Pilisi Béla

rendel

385

bőr és ivarszervi betegeknek,

u. m.: a bőr mindennemű kiütései; a férfi
és női nemi részek betegségei,

egész napon át.

Széchenyi-tér, 8. sz. (Jerney-ház.)

„Európá“-ban

ma vasárnap, f. hó 10-én

URBÁN LAJOS zenekara

d. u. 5 órától kezdve játszik,

mely alkalommal a t. cz. hölgy közönségnek

ozsonna kávé

is fog kiszolgáltatni.

Színház után naponta friss étlap.

A t. cz. közönség rendelkezésére áll egy **banquette**, kisebb-
szerű **tánczmulatság** vagy lakoda-
lomra alkalmas külön terem; —
továbbá kisebb társaságok számára
egy kis terem, (Chambre separée)

Tisztelettel

Juránovics Ferencz.

Dr. Ziffer Alfréd

az összes gyógytudományok tudora

fogorvos

Szeged, Kárász-utca, Kézműves-Bank épület, I. em

Rendel: 9—12-ig és 2—5-ig.

FOGHUZÁSOK: elaltatás (Narcosis) és
Cocarinnal. **FOGTÖMÉSEK** (Plombirozá-
sok): arany-, ezüst-, platina-, odon-
tholith- és üveggel.

Műfogak és teljes fogsorok
amerikai légnymás és ugrókkal, a
tudomány legújabb vívmányai szerint
a legszabatosabb kivitelben.

Dr. Falta Marczel

436

volt poliklin. tanársegéd

a szem- és fülbetegségek szakorvosa

Rendel d. e. 11—12., d. u. 3—4-ig.

Hétfőn és csütörtökön d. e. 10—11-ig szegényeknek ingyen

Lakás: Tisza Lajos-körút 55. sz.

Asztalos- és koporsó-üzlet

Van szerencsém a n. é. közönséggel tudatni, hogy nagy **mángorlók** a legjobb szerkezettel **konyha- és fényezett szoba-butorok**, ugyszinte tölgyfa és fényezett

KOPORSÓK

teljes felszereléssel nagy választékban a legjutányosabb árakon kaphatók.

Tisztelettel

Erdődy István

asztalos.

Szegeden, Mátyás- király- tér 16. szám.

Tehetetlenéget

(elgyengült férfi nemi erő)

férfi- és női titkos betegségeket,
valamint
torok- és gége-bajokat

a legelhanyagoltabbakat is gyógyít, mint eddig a tudomány legújabb álláspontja szerint a foglalkozás zavartatása nélkül

Dr. Spitzer Ignác,

Szegeden, Kiss István bormérő házában, Dugonics- tér 3. sz.

GYERMEKBETEGESKNÉL, különösen a **görvély, öröklött bujaker, mindennemű torok és gége-bajok** alaposan, **legbiztosabb sikerrel** gyógyíttatnak.

Díjazott levelekre, melyekben a **betegség** lehetőleg részletesen leírandó, a legnagyobb készséggel és figyelemmel válasz adatik.

Számos hálalíratot a discretio tilt nyilvánosságra hozni.

Rendelési órák: d. e. 7—9, d. u. 12—3.

ISTEN

legnagyobb ajándéka az egészség

A köhögés, rekedtség és elnyálkásodás szomorú következményeitől csak egy szer óv meg bennünket teljes biztossággal.

Egger díjjutalmazott

mell-pasztillái.

Számtalan hálalírat tanuskodik erről és senki el ne mulasztja idejekorán ezek használatát.

Kaphatók 25, 50 kros és 1 frtos eredeti dobozokban a monarchia valamennyi gyógyszer-tárában, valamint az EGGER A. FIA cég gyógyszer különlegességi gyárában Bécs-Nussdorf.

Szegeden a következő gyógyszerész uraknál: Barcsai Károly, Dr. Hibay Gy. Bokor A., Szánthó J., Keresztes Sándor, Gyuricza Lipót, Kun-Félegyházán: Hoffer özvegye. Nagy-Körösön: Müller István gyógyszerész urnál.

Horgony-Pain-Expeller.

Ezen rég jónak bizonyult bedörzsolést osusz, közhvény, tagszagatás stb. ellen legjobban ajánljuk a t. cz. közönség figyelmébe. Egy üveg ára 40 és 70 kr. és a legtöbb gyógyszer-tárban kapható.

Csak horgonynyal valódi!

Aigner Ödön

borüzlete.

Üzlet: Tisza Lajos-kört és Korona-ut. sarkán.

Pincézlet: Saját ház, Dugonics- tér 8. és 9. sz.

Kitűnő asztali, hegyi és szegedi borok üvegekben, literszámra és nagybani eladásra a **legjutányosabb árakon.**

A valódi „Imperial-cognac” egyedüli raktára.

889

22,222/1891. adóhiv. sz.

826

Hirdetmény.

Az 1892. évi adóösszeírás és adókievetési munkálatok fogantatása az 1883. évi 44. törvényzikk, illetve az ennek végrehajtása tárgyában kibocsájtott pénzügyminiszeri rendelet értelmében, az 1891. évi 81,008. sz. a. kibocsájtott pénzügyminiszeri körrendelettel elrendeltetvén, — fölhivatk mindazon kereskedők, iparosok, gyárosok, gyógyszerészek, szóval mindazok, kik valamely haszonhajtó üzletet folytatnak, s mindazok, kik évi vagy havi fizetéssel, vagy tiszteletdíjjal egybe nem kötött szellemi, értelmi, vagy művészi foglalkozást űznek, úgy mint ügyvédek, mérnökök, orvosok, sebészek, szülésznők, stb., és akik az 1891. év folyamán nyitották a III. oszt. kereseti adó alá tartozó üzletüket, vagy ezen évben kezdték haszonhajtó foglalkozásukat, hogy a III. oszt. kereseti adó kivétele céljából ezen jövedelmeikről, —

továbbá kivétel nélkül az összes tőkepénzesek, illetve tőkekamat — s járadékadót fizetők, miszerint az ezen adó alá eső tőkekamat — s járadék jövedelmeikről, —

úgy nemkülönben a IV. oszt. kereseti adó alá tartozó összes állandó fizetést, nyug-, kegy- vagy tiszteletdíjat élvezők, hogy az élvezett fizetés, nyug-, kegy- vagy tiszteletdíjaikról szabályszerű bevallásaikat,

végül pedig fölhivatk mindazon adósok, kik a föld és házbirtokukat telekkönyvi bekebelezés által terhelő, illetőleg betáblázott összegekkel tartoznak, miszerint az általános jövedelmi pótdóról szóló 1883. évi 46. törvényzikk 13. §-ában körülírt s ezen adónem kivételénél számításba veendő teher-kamat összegekre nézve tehervallomásaikat

a városi bérházban levő városi adóhivatali helyiségben —

a hol a szükséges vallomási iv — nyomtatványokat nyerendik,

1892. évi január hó 31-ig annyival is inkább benyújtás, mert ellenkező esetben a törvényszabta adóztatás hivatalból fog ellenük alkalmaztatni.

Megjegyeztetvén, hogy miután a közadók kezeléséről szóló 1883. évi 46. törvényzikk értelmében a III. oszt. kereseti adó három évi időszakonként vetetik ki, s így ezen adónemnél az 1890., illetve 1891. évre eszközölt kivétel az 1892. évre is érvényes, ennél fogva a III. oszt. kereseti adó alá tartozó azon üzletek és foglalkozások után, melyek a f. 1891. évben ezen adóval már megtróva voltak és az üzlet, vagy foglalkozás évközben változást nem szenvedett, valomás ezuttal nem adandó.

Szegeden, 1891. december hó 7-én.

Dr. Fodor Károly,

adóügyi tanácsnok.

Vidékre nagy képes árjegyzék, ingyen és bérmentve.

Braun János
első alföldi
hangszer-műterme
Szegeden,
Klauzál- tér 8 sz. a.

Ajánlja mindennemű saját készítményű vonós-, verő-, fa- és rézfúvó-hangszereit; kellékek és alkatrészeket, továbbá harmonikák és zenélő-műveket.

Legolcsóbb árak! — Egy évi jótállás! — Javítások gyorsan és pontosan eszközöltenek.

Szőlő-eladás.

Ott Kovács János tulajdonát tevő, **Domaszék 29. sz. alatti tanyaépület**, mintegy 450 utnyi szőlő-földdel, mely **Rainer főkapitány és Schütz Antal urak szőleje szomszédságában** — Sánta- király hegyben — fekszik, szabad kézből

eladó.

Ertekezhetni a tulajdonossal a helyszínen, vagy **Kertész József** ügyvéd ur megbízottjánál.

Óvszer influenza ellen budai, sashegyi vörösborok

Eberling József nagytermelő eredeti töltése. Kizárólagos raktár Szeged és vidéke részére:

Vajda Imre és Társa

911 gyógyáru raktárában

S Z E G E D,

Kárász-utca.

Pártoljuk a hazai ipart!

Legolcsóbb butor-forrás Szegeden.

A szegedi butorraktár-szövetkezet

butorraktárát

a Kárász-utca dr. Herczl Fülöp-féle házában

megnyitotta.

Nagy választékban s legutányosabb árban kaphatók egy teljes szobahaberendezések, valamint bármilyen egy butorok.

Megrendelések is elfogadtnak s kívánatra a legrövidebb idő alatt tervrajzok s költségvetések készíttetnek.

870

Egyedül magyar iparczikkék.

Pártoljuk a hazai ipart!

Weiner Antal

Széchenyi-tér, Kiss-ház.

Legolcsóbb bevásárlási forrás!

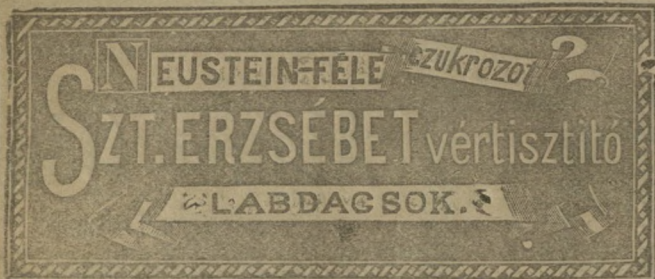
Férfi- és női czipők

minden minőségben. Férfi kalapok,

uri- és női fehérneműek,

nyakkendők-gallérok és mangetták, muffok, női sapkák, női gallérok leszállított áron. A farsangi idényre surah minden színben, béli keztyű, virág, szalag, csipke stb. választékban.

12

Minden hasonló készítményekkel szemben előnyben kell részesíteni ezen labdacsokat, melyek mentesek minden ártalmas anyagtól s a legnagyobb eredménytelenséggel használhatók az alatti szervek betegségeinél, könnyen használatosak és vértisztítók. Egy gyógyszer sem kedvezőbb, és

750

mellett egész ártatlanabb.

Székrekedéseknél

ami a legtöbb betegségeket előidézi, biztos szer, és csukrozott alakja miatt még gyermekek is szívesen veszik. Ezen labdacsokat dr. Pitha udvari tanácsától igen megtisztelő bizonyítvány nyújtott ki. — Egy 15 labdasort tartalmazó doboz 15 kr. Egy henger (8 doboz 120 labdasort) 150 kr. —

ÓVÁS! Minden doboz, amelyen a cég: gyógyszerár „zum heiligen Leopold” nem áll hátsó oldalán, védjegyükkel nem rendelkezik, hamisítvány, melynek megvételétől a közönség óvatlik. Igen kell figyelni, hogy ne rossz s nemcsak semmi eredmény, föl nem mutatható, de éppenséggel ártalmas készítményt kapjanak. Határozottan Neustein-féle Erzsébet-labdacsokat kell kérni és ezek a borítékban és használati utasításon az itt látható aláírással vannak ellátva. — Főraktár Bécsben: Apotheke „zum heiligen Leopold” Neustein Pál, Belváros, Ecke der anken und Spiegelgasse. Főraktár Szegeden: Keresztos Sándor és Bokor Antal gyógyszerárakban.

látva. — Főraktár Bécsben: Apotheke „zum heiligen Leopold” Neustein Pál, Belváros, Ecke der anken und Spiegelgasse. Főraktár Szegeden: Keresztos Sándor és Bokor Antal gyógyszerárakban.

Legujabb élvezeti és nép-tápszer

nagyon fontos minden körben

Kathreiner-féle Kneip maláta-kávé.

Izlése és zamatja, mint valódi babkávét. Szabadalom minden államban bejelentve — több államban már megnyerve. Nem összetévesztendő pörkölt árpával, pörkölt malátával vagy más hasonló gyártmányokkal.

Bab-kávé drága és **pót-kávé** hozzá azért szükséges.

Kathreiner féle Kneipp maláta-kávé a legjobb, legizlésesebb és legegészségesebb pót-kávé, azonkívül a legolcsóbb is, mert jó ízének hátránya nélkül felényire babkávét keverhető.

Tiszta maláta kávé kitűnő ital, különösen nők, gyermekek, vérszegénységben és idegbajban szenvedők számára.

Fődolog a helyes készítés: a szemeket megörölve legalább öt percig forni hagyni.

Sohasem szabadon árusítatják, hanem az oldalt jegyzet védjeggyel ellátott eredeti csomagokban.

Eladási ár: fél kros csomag 25 kr.
körülbelül 200 gros „ 10 kr.
100 „ „ 5 kr.

Kathreiner Ferencz utóda

Berlin, MÜNCHEN, Bécs.

Kapható Szegeden minden fűszer- és gyarmatáru kereskedésben.